824/09

Den 24. juni 2009 blev i sag nr. 75.439:

xxxxxxx xx xxxxxxx
xxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over selskabets ansvarsdeling i et anmeldt færdselsuheld.

Selskabet henviser til, at man har ligedelt skylden på grund af modstridende oplysninger.

Det fremgår af sagen, at klageren i skadeanmeldelse af 7/11 2008 til selskabet anførte:

> "Hvordan skete skaden
> Beskrivelse af uheldet: jeg må bremse op for børn, der står og pjatter på helle midt i vejen - ved fodgængerfelt - jeg holder helt stille og bliver påkørt bagfra af modparten.
> Din hastighed: 0
> …
> Den skyldige
> Hvem er efter din mening skyld i uheldet og hvorfor: Modparten. Jeg er stoppet for nogle børn der står på en helle midt i vejen i fodgængerfelt, bliver påkørt bagfra af modparten."

Modparten anførte i sin skadeanmeldelse af 6/11 2008:

> "Hvordan skete skaden
> Beskrivelse af uheldet: Under fremkøring i 2 vognbaner i tæt trafik, jeg kører i venstre bane og modparten i højre bane, trækker modparten pludselig ud i min bane pga højresvingende bil i højre bane og modparten bliver alligevel nødt til at bremse hårdt op fordi den højresvingende bil standser op. Jeg levnes ikke en ærlig chance for at undvige en påkørsel.
> Din hastighed: ca 40
> Modpartens hastighed: ca 40
> …

Den skyldige
Hvem er efter din mening skyld i uheldet og hvorfor: Modparten. Pludselig vognbaneskift uden signalgivning og med meget kort afstand."

Af vidneerklæring af 10/11 2008 fremgår:

"Hvordan oplevede du uheldet?
En bil maser sig ind foran den bil der kører foran mig, han bremser hårdt op pga. fodgængerovergang. Bilen foran mig har ikke en chance! Så han rammer ham foran.

Hvor befandt du dig, da uheldet skete?
Låge bagved de to biler.
…
Den ramte bil har kørt zig-zag et stykke vej, og 'maser' sig foran."

Selskabet anførte i skrivelse af 24/11 2008 til klageren:

"Vi er nu færdige med at behandle din sag, og jeg må desværre fortælle dig, at vi mener, at du selv har ansvaret for skaden.

Her får du forklaringen
Du har skrevet i din anmeldelse, at du mener, at modparten har skylden for uheldet. Men sådan som du har beskrevet omstændighederne omkring uheldet, mener vi, at du selv har skylden.

Grunden til dette er, at vidnet beskriver at føreren af din bil foretager et ansvarspådragende vognbaneskift som forårsager uheldet."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 1/12 2008 til selskabet:

"Baggrunden for min klage tager udgangspunkt i følgende konkrete forhold.

Udvidet objektivt hændelsesforløb:

Modparten forklarer: 'Under fremkøring i 2 vognbaner... '.

Modparten observeres kørende i venstre vognbane helt ude fra D. ca. 733,5 meter. Vi kører på dette tidspunkt hele vejen ved siden af ham, jfr. kort 1. Hans kørsel er usikker og tøvende. Han sænker farten på den, på kort 1, anførte strækning, ikke mindre end to gange. Denne utilregnelige kørsel afstedkommer, at min mand vælger at overhale på et givent tidspunkt, idet de to vognbaner længere fremme indsnævres til én vognbane, og for på dette tidspunkt ikke at komme i kambolage med modparten. Endvidere ses en meget afslappet og ukoncentreret kørestilling, da han styrer bilen kun med venstre arm, der lænes op af 'vindueskarmen'. Man forledes til at tro, at modparten er påvirket.

Da han nedsætter hastigheden for anden gang uden grund og da der ikke er nogen forankørende, påbegynder min mand vognbaneskift med under 50 km/t. Vi undrer os over, at modparten kører i venstre vognbane med denne hastighed og yderligere nedsætter hastigheden umiddelbart efter krydset H. Hovedgade - N.vej, da han på dette tidspunkt kører forrest i køen af biler.

Vidnets forklaring: 'Den ramte bil har kørt zig-zag...".

Dette er direkte usandt. Min mand har aldrig kørt zigzag kørsel. Objektivt har vi kørt ved siden af modparten over en strækning på mere end 700 meter, jfr. kort 1. Ifølge vidnets tegning, skulle vi på et tidspunkt have kørt ved siden af videt. Dette er også usandt, idet vi hverken har set vidnet eller hans bil før vidnet, **på egen foranledning**, henvender sig til modparten efter uheldet.

Det eneste der er sandt i vidnets forklaring, er at vi bremser op foran det omtalte fodgængerfelt. Der var **ikke** tale om nogen videre hård opbremsning, da vi som tidligere nævnt ikke kørte mere end ca. 40 km/t, som modparten rigtigt anfører.

Vi bremser ved forgængerfeltet, da bilen til højre for os bremser for fodgængere. For ikke at skabe forvirring hos fodgængerne, der er børn og derved risikere påkørsel, tvinges vi til opbremsning. Da vi holder helt stille, kan min mand følge modparten i bakspejlet. Vi sidder faktisk kun og venter på, at han skal ramme os - vi kan intet gøre!

Modparten:

I modpartens forklaring nævnes hverken børn eller fodgængerfelt, hvilket indikerer, at han overhovedet ikke har været opmærksom og agtpågivende i situationen. Til gengæld, nævner han, at bilen til højre for os, er højresvingende og det er på trods af, at dette slet ikke er muligt. Se kort 2. Højresving er først muligt ca. 40 meter efter forgængerfeltet, jfr. kort 2. Hverken vidnet eller vi observerer nogen bil, der svinger til højre - **kun modparten??**

'Jeg levnes ikke en ærlig chance... '. Dette er **ikke sandt!** Vognbaneskiftet påbegyndes umiddelbart efter lyskrydset, H. Hovedgade - N.vej og er til ende bragt efter ca. 55 meter, jfr. kort 3 og 4.

Min mand har ikke anvendt blinklys ved vognbaneskiftet, da det må skønnes, at det ikke var påkrævet, da der var rigelig plads og der ikke var nogen foran modparten. jfr. Færdselslovens § 32, stk. 2."

Selskabet anførte som følge heraf i skrivelse af 15/12 2008 til klageren:

"Efter modtagelsen af din klage, kan jeg oplyse, at vi har gennemgået sagen på ny.

Vi skal herefter, på grund af de modstridende forklaringer, være indstillet på at dele ansvaret med 50 % til hver."

Klageren har ved skrivelse af 19/1 2008 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende, at hun var uden skyld i det anmeldte færdselsuheld. Klageren har til støtte herfor anført:

"Topdanmark har set på sagen to gange. Den første gang afgjorde man, at vi skulle have hele skylden. Da vi efterfølgende fremkom med detaljeret dokumentation for ovenstående, valgte Topdanmark at dele skylden mellem mig og modparten. Som vi kan læse af Topdanmarks seneste afgørelse, virker det som om, at vægtningen af de udsagn, der er lagt til grund for afgørelsen, er ligeligt fordelt på os, modparten og vidnet. Det kan ikke være rigtigt, at et vidnes udsagn har samme tyngde, som de implicerede parter i sagen. For os virker det

højst besynderligt, at en mand frit på eget initiativ pludselig dukker op og vil vidne i sagen. Er vidnet uvildigt? At forsikringsselskabet tillægger hans forklaring så stor betydning, undrer os meget. Det fremgår klart, at vidnet ej heller har haft det fulde overblik over situationen, da vi efter hans forklaring og illustration skulle have kørt på en måde, der ikke er muligt.

For os virker det mest af alt, som om forsikringsselskabet opstiller afgørelsen af denne sag som et 'regnestykke', hvor stillingen til at starte med er 2-1 i modparten og vidnets favør. Efter en klage, samt yderligere grundig dokumentation, ændrer forsikringsselskabet deres afgørelse til 2-2 og derved deler man skylden. Flere steder i forsikringsselskabets sidste afgørelse, finder vi betragtninger og bemærkninger, der efter vores vurdering er det rene spekulation og tankespind. Det kan næppe være den måde, hvorpå forsikringssager skal afgøres."

Selskabet har ved skrivelse af 3/2 2009 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Et vidne, der lå bag modparten har indsendt en erklæring, hvoraf det fremgår, at klager bil et stykke vej har kørt zigzag kørsel, da bilen pludselig trak ind foran modparten og bremsede hårdt op på grund af en fodgængerovergang.

Da parternes forklaringer er modstridende, vil forklaringen fra det uvildigt vidne vægte tungt og vi har intet grundlag for at antage, at vidnet ikke er uvildigt.

Det er på baggrund af vidnets forklaring vores opfattelse, at det fulde ansvar for uheldet ville blive pålagt føreren af klagers bil, hvis sagen kom for retten. I det det må lægges til grund, at der dels i strid med færdselslovens § 24 skiftes vognbane, uden at det er påkrævet jf. § 16 stk. 1. og dels i strid med § 16 stk. 2 skiftes vognbane uden at føreren af klagers bil har sikret sig, at det kan ske uden ulempe for den øvrige færdsel i samme retning.

Klager har tegnet en forsikring med fast præmie, men med en selvrisiko på 3.099 kr. og det er korrekt, at vi har tilbudt klager, at afslutte sagen med alene at opkræve 50 % selvrisiko på grund af modstridende forklaringer, men det er dog fortsat vores opfattelse, at denne fordeling er mere gunstig for klager, end hvis sagen skulle afgøres indenretsligt."

Klageren anførte herefter i skrivelse af 23/2 2009 til nævnet:

"Topdanmark anvender i sin redegørelse nogle paragraffer til underbygning af deres afgørelse. Vi finder imidlertid ikke, at disse paragraffer kan anvendes til understøttelse af ansvarspålæggelsen, da der i Topdanmarks afgørelse ikke tages højde for ganske centrale forhold og omstændigheder.

Topdanmark henholder sig blandt andet i deres redegørelse, til færdselslovens § 24, stk. 1. Den forskriver at en forbipassering i to ensrettede kørebaner, hvor trafikken er tæt, ikke kan regnes som en overhaling. Den forskriver tillige, at vognbaneskift i ovenstående tilfælde ikke er tilladt, med mindre visse omstændigheder gør sig gældende. Her refereres til færdselslovens § 16, stk. 1., hvoraf det fremgår, at en fører skal placere sig mest hensigtsmæssigt i forhold til den fremadrettede trafik. Vi er vidende om, da vi kender strækningen ganske godt, at der ca. 200 meter længere fremme, er en vognbaneindsnævring i højre side (busbane), og vi foretager derfor i overensstemmelse med anførte lovbestemmelser, et korrekt vognbaneskift, for at undgå senere gener ved indfletning, jfr. vedlagte bilag/kort.

Selvom der i § 16, stk. 1 anføres, at der her er tale om fremkørsel hen imod et vejkryds, finder bestemmelsen også anvendelse i trafikken i øvrigt. Den øvrige reference til færdselslovens § 16, stk. 2, mener vi ikke har nogen relevans i denne sag, da denne bestemmelse omhandler ændring af færdselsretning. Der er på intet tidspunkt tale om, at vi skifter færdselsretning.

Vi er ikke vidende om, hvorvidt Topdanmark ved afgørelsen af sagen har været opmærksom på det forhold, at der efter uheldsstedet er en vognbaneindsnævring. Vi finder ikke, at Topdanmark uden videre kan anvende de anførte paragraffer i vurderingen af ansvarsplaceringen og dermed også medtage dem i afgørelsen, uden samtidig at tage stilling til de ovenfor nævnte undtagelser, hvoraf det faktisk fremgår, at vi har handle i overensstemmelse med færdselsloven, netop ved at foretage en korrekt placering i trafikken.
…
Man må huske på, at det er os, der som udgangspunkt er blevet **påkørt bagfra,** og vi **holder helt stille** ved en fodgængerovergang. Havde der været foretaget en politimæssig efterforskning, havde det stået klart, at modparten ikke havde holdt afstand og længere havde historien ikke været. Vi vil naturligvis ikke påtage skylden for et uheld, vi ikke er skyld i.

Vi mener i det hele taget, at Topdanmark i denne sag, har båret sig højst besynderligt ad. Vi er naturligvis klar over, at både modparten og eventuelle vidner skal høres i sagen, men efter vores overbevisning, forefindes der ikke, hverken i modpartens eller vidnets udsagn noget som helst, der kunne forhindre modparten i at overholde sin afstand og standselængde."

Selskabet anførte i skrivelse af 10/3 2009 til nævnet:

"Vi har noteret os klagers bemærkning om vejindsnævringen. Imidlertid ligger denne vejindsnævring så langt fremme, at der ifølge vores opfattelse er rigeligt tid til at tilpasse kørslen til de ændre vejforhold.

At vi har tilbudt klager at afslutte sagen med at opkræve 50 % selvrisiko på grund af modstridende forklaringer, er alene et udtryk for, at vi har ønsket at imødekomme klager i et forlig, men det ændre ikke ved det faktum, at vidnets forklaring, ifølge vores opfattelse, ville blive tillagt en væsentlig betydning i en eventuel indenretslig afgørelse."

Nævnet udtaler:

Nævnet har ikke fundet grundlag for at antage, at vidnet ikke er uvildigt.

Når der henses til vidneforklaringen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren pludselig skiftede vognbane. Henset hertil finder nævnet ikke grundlag for at kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

Udskriften bekræftes

Henning Jønsson